

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 503/2021
18.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Веска Крстајића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирка Филиповића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Ужицу 2К. 450/20 од 12.11.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-6/21 од 11.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 18.05.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирка Филиповића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Ужицу 2К. 450/20 од 12.11.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-6/21 од 11.02.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Ужицу 2К. 450/20 од 12.11.2020. године према окривљеном АА изречена је васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства, која може трајати најмање 6 месеци, а највише 2 године, стим што ће суд накнадо одлучити о престанку мере. Истим решењем окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 3.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка Вишем јавном тужилаштву у Ужицу у износу од 322.123,11 динара и нужне издатке оштећеном ББ и оштећеном ВВ у износу од 342.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности решења под претњом принудног извршења. Одлучено је и о имовинскоправном захтеву оштећених, а како је то ближе опредељено у изреци решења.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-6/21 од 11.02.2021. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Ужицу и браниоца окривљеног и решење Основног суда у Ужицу 2К. 450/20 од 12.11.2020. године, потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Мирко Филиповић, у смислу члана 485.

став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења преиначи и одреди да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава Републике Србије.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости, иако не нумерише указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, наводима да, уколико се примењује Закон о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, трошкови кривичног поступка падају на терет буџета. Одбрана сматра да је очигледна интенција законодавца, приликом прописивања режима сношења трошкова поступка из члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица била да малолетна и млађа пунолетна лица буду појачано заштићена. Сходно изнетом, по ставу одбране, у овом случају се примењује члан 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, који јасно каже да трошкови падају на терет буџета, сем уколико није изречена казна и уколико окривљени има приходе или поседује имовину, а што овде није случај.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су неосновани, а ово из следећих разлога:

Према окривљеном АА, у конкретном случају, вођен је редован кривични поступак према одредбама Законика о кривичном поступку, а по оптужном предлогу Вишег јавног тужиоца у Ужицу КТО 105/20 од 27.02.2020.године, а суд је овом окривљеном само изрекао васпитну меру појачан надзор од стране органа старатељства, сходно одредби члана 41. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица.

Одредбом члана 41. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица прописано је да суд може учиниоцу који је кривично дело извршио као пунолетан, а у време суђења није навршио 21 годину изрећи било коју меру предвиђену Законом, ако се с обзиром на обележје личности учиниоца кривичног дела и околности под којима је дело учињено може очекивати да ће се овим мерама постићи сврха која би се остварила изрицањем казне.

Одредбом члана 46. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица прописано је да се одредбе члана 48-50, члана 53-56, члана 64. и 66, члана 68. став 1. и члана 75. и 76. овог Закона примењују у

поступку према млађем пунолетном лицу, ако се до почетка главног претреса, на основу испитивања личности тог лица, установи да долази у обзир да му се изрекне васпитна мера из члана 41. овог Закона. Имајући у виду цитирану законску одредбу, односно да се у истој не наводи члан 79. предметног Закона, јасно је да се члан 79. не примењује према лицу које је извршило кривично дело као млађи пунолетник, а које у време покретања поступка, односно суђења није навршило 21 годину, као што је то случај са окривљеним АА. Сходно изнетом, могућност примене одредбе члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица није наведена у члану 46. тог Закона у поступку према млађем пунолетном лицу.

Правилним тумачењем одредбе члана 46. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, према окривљеном АА, као млађем пунолетном лицу се не може применити одредба члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица и одредити да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава, па су стога, по оцени Врховног касационог суда, неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирка Филиповића.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић